

høre op, var jo meget usikkert, og lige til det sidste var det ogsaa usikkert, hvorledes Afstemningen vilde falde ud den 5. Juni.

Jeg har anført dette for at rette en Forespørgsel til den højtærede Stats- og Erhvervsminister. Jeg tillader mig at spørge: Har Regeringen — under de foreliggende Forhold — overfor den engelske Regering oplyst den om Forholdene herhjemme og om den herfra foranledigede Losningsstrejke ved engelske Havne overfor danske Varer og i saavel det danske som det engelske Folks Interesse gennem Udenrigsministeriet paakaldt den engelske Regerings Indgriben heroverfor?

Det her foreliggende er jo et meget ondartet Forhold, det er et udenfor den standende Strid staaende Erhverv, der søges blokeret, først ved at hindre Indladning, det mislykkes, fordi det selv kunde indlade sine Produkter, men saa gaar Arbejdsmandsforbundet til ad international Vej at hindre Losningen i England og opfordrer engelske Forbrugere til at boykotte danske Landbrugsprodukter i England for derved at unddrage Landet de 20—30 Mill. Kr., som Landbrugsprodukterne ugentlig tilfører Landet. Det er ganske givet, efter hvad der er kommet frem siden, at selv Erhvervsministerens Provisorium aldeles ikke vilde have imponeret Hr. Lyngsie. Det forekommer mig, at det, der her er sket, kan betegnes som Stimandsfærd, som noget, der er ganske uværdigt for danske Mænd.

Jeg tror, at den engelske Regering neppe rolig vilde se paa, at Landet unddroges de ca. 50 pCt. af sine Tilførseler af Levnedsmidler, som det faar her fra Danmark, hvorved Priserne paa disse Levnedsmidler vilde blive drevet betydeligt op til Skade for de engelske Forbrugere. Derfor ønsker jeg oplyst, om den danske Regering gennem vort Udenrigsministerium har henvendt sig med Forestilling til den engelske Regering om dette Forhold, samt i bekræftende Fald, af hvilken Art denne Henvendelse har været, og med hvilket Resultat det er sket.

Holstein: Naar jeg har bedt om Ordet under denne Debat, er det ikke, fordi jeg føler Trang eller Kald til at melde mig som Vagtværnsmand for det socialdemokratiske Ministerium. Den demokratiske Samfundspolitik, som Ministeriet i sin Dagsorden ønsker Støtte til, har vi set oprullet i den forløbne Samling, og den er paa væsentlige Punkter af en saadan Karakter — jeg behøver blot at nævne det skattepoli-

tiske og det forsvarspolitiske Omraade —, at jeg for min Del vil finde det i høj Grad stridende mod konservative Interesser og Synspunkter, om jeg vilde være med til positivt at støtte et Ministerium, der ønsker saadanne Reformen gennemført. Men selv om jeg ikke ønsker at støtte Ministeriets Dagsorden, og selv om jeg ikke er en Tilhænger af den demokratiske Samfundspolitik, som Ministeriet i særlig Grad er Talsmand for, men som det lykkeligvis ikke har Magt, som det har Agt til at gennemføre, følger jo ikke deraf, at jeg paa den anden Side skulde føle Kald eller Trang til at stemme for en Dagsorden, som jeg ikke mindre ud fra konservative Synspunkter maa betragte som i høj Grad forkastelig. Jeg maa betragte den ud fra konservative Synspunkter som forkastelig alene af den Grund, at den er tvetydig. Det er et kendt, gammelt, moderat Træk, at man i politiske Konfliktsituationer er tvetydig, og det forekommer mig, at dette i høj Grad er Tilfældet baade med den Interpellation og med den Dagsorden, som det ærede Medlem Hr. N. Neergaard her har fremsat.

Hvad er det i Grunden, der er det ærede Medlems Mening og Hensigt med denne Forespørgsel? Og hvad er egentlig Meningen med den Dagsorden, han har stillet? Vil det ærede Medlem hævde, at den foreløbige Lov, som det socialdemokratiske Ministerium havde planlagt, er grundlovsstridig, eller vil han hævde, at den er grundlovs-mæssig? En foreløbig Lov kan nemlig ikke baade være grundlovsstridig og grundlovs-mæssig, det er udelukket. Jeg vil endvidere spørge, om det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, naar han taler om, at Loven i sit Indhold er et Overgreb paa Forfatningen, vil hævde, at her foreligger et Grundlovsbrud, eller om han vil hævde, at der ikke foreligger et Grundlovsbrud. Der kan nemlig ikke foreligge begge Dele, og hvis der foreligger et Grundlovsbrud, hvis denne foreløbige Lov er et Grundlovsbrud, ja, saa vil altsaa Hans Majestæt Kongen — hans Navn har jo været nævnt, saa jeg maa vel ogsaa have Lov til at nævne det — selvfølgelig mod sit bedre Vidende, men dog i høj Grad beklageligt, have givet sit Samtykke til et Grundlovsbrud. Mener det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, at det er Tilfældet? Hvis der skulde være Tale om en grundlovsstridig Handling, maa det altsaa skyldes, at Grundlovens § 25 maa fortolkes paa en saadan Maade, at denne foreløbige Lov er grundlovsstridig, er et Grundlovsbrud. Nu udtrykker det ærede Medlem Hr. N. Neergaard sig yderst forsigtig i sin Dagsorden.